

Athene op de fiets

LINKERPAGINA: FIETSEN OP HET EILAND AGKISTRÍ, 35 KILOMETER VAN ATHENE

BOVEN: DE BYZANTIJNSE KERK KAPNIKAREA IN MONASTIRAKI

ONDER: DE ZUILENGALERIJ VAN HET PARTHENON

OP TWEE WIELEN DWARS DOOR EEUWENLANGE HISTORIE

Van Bangkok tot New York en Buenos Aires ontdekten toeristen de wereldsteden steeds vaker op de fiets. Niet zelden zijn het Nederlanders die fietstours organiseren. In Athene was dat Monique van Hulst. In 2014 startte ze als bedrijfsleider samen met Baja Bikes haar activiteiten in Athene. Ik fietste mee.

TEKST: ANNETTE SPAAN
FOTO'S ANNETTE SPAAN

GENIETEN OP ÉÉN VAN DE VELE TERRASSEN IN PLÁKA

HET ERECHTHEION OP DE AKROPOLIS

Het is half 10 in de ochtend. Iris, onze gids, neemt nog even de verkeersregels met ons door. We spreken allemaal Nederlands. De groep bestaat uit 11 Hollanders en Belgen, waarvan er één voor de helft Grieks bloed heeft. De fietsen komen tevoorschijn. Het blijken oerdegelijke Hollandse rijwielen te zijn. De zwarte stadfietsen zien er comfortabel uit. Voor elk van ons is er een exemplaar met de juiste hoogte.

De 3 uur durende tocht begint. De half Griekse, half Nederlandse Iris kent de stad op haar duimpje. Athene is al haar hele leven haar thuis. Een sliert van zwarte fietsen trekt door de straten van de oude volksbuurt Pláka, gelegen aan de voet van de Akropolis. Neoklassieke gebouwen met lichtgele muren en blauwe luiken glijden aan ons voorbij. Vanuit mijn ooghoeken zie ik mensen aan hun koffie nippen op terrassen in de zon.

Geen fietspaden

Gisteren was ik te voet en gaf Athene zich meter voor meter prijs. Nu trekt de Griekse hoofdstad als een film aan mij voorbij. De vaart waarmee ik door de scènes stuur, geeft mij een gevoel van vrijheid. Ondanks dat er geen officiële fietspaden zijn, is het verrassend goed te doen. Gelukkig is de straat autovrij, zoals de meeste in Pláka. De tempel van oppergod Zeus - het Olympieion - lijkt te liggen op een eiland omringd door een zee van verkeer. Het stoplicht verspringt naar groen en we volgen Iris over het zebra-pad. Als we de auto's achter ons laten, rijden we het oude Athene binnen. We parkeren onze fietsen voor wat ooit de grootste tempel van Griekenland was. De bouw begon in 515 voor Christus en duurde bijna 4 eeuwen. Nu staan er alleen nog een paar pilaren, maar de oude grandeur is er nog. Hoe groots moet het in zijn glorie-dagen wel niet geweest zijn?

LINKS: EÉN VAN DE GIDSEN VAN 'LET'S MEET IN ATHENS'

ONDER: KLAPROZEN IN BLOEI IN DE OUDE AGORA.

BOVEN: WISSELING VAN DE WACHT BIJ HET PARLEMENTSGEBOUW
ONDER: EÉN VAN DE HIPPE RESTAURANTS IN PSIRI.

Parthenon

Van de klassieke oase kijk ik naar de Akropolis die op 156 meter hoogte op de huizenzee van de miljoenstad neerkijkt. Eigenlijk is het een wonder dat het Parthenon nog steeds overeind staat op de tafelberg. Na alle oorlogen, plunderingen en slijtage sinds 437 voor Christus. De tempel is gebouwd voor Athena, de beschermgodin van de stad. Even lijkt de Akropolis een platform in de hemel, van waaruit Athena nog steeds over haar Parthenon waakt.

We naderen de chique wijk waar ook het presidentiële paleis staat. Als we Iris volgen om de wisseling van de wacht mee te maken, rijden we tegen een muur van bewakers aan. Ze bekijken onze fietsclub alsof we van Mars komen. We moeten afstappen, de fietsen achterlaten en te voet verder. Kennelijk zijn we dan minder bedreigend voor de politieke orde.

Modern Athene

Op het drukke Monastiraki-plein staan we met onze fiets in de hand in de menigte. Tussen de rekken

De opmars van de fiets

Het afgelopen decennium heeft een groot aantal Europese steden een ware metamorfose ondergaan op het gebied van city transport. Steden als Barcelona en Kopenhagen kunnen bijkans wedijveren met bicycle capital Amsterdam. Ook het gemeentebestuur van Athene raakt ervan overtuigd dat de fiets niet meer 'het vervoermiddel van de armen', maar een serieus te nemen modern, milieuvriendelijk alternatief voor de auto is. Verschillende maatschappelijke instellingen en actiegroepen maken zich hard voor een grootschalige investering in meer fietspaden, maar werden tot voor kort in de wielen gereden door de economische crisis. Het is slechts een kwestie van tijd voordat Athene helemaal om is.

met sleutelhangers van Socrates door, wijst Iris naar de bibliotheek van Hadrianus uit 132 voor Christus. "Daar gaven de filosofen les". Ik probeer het me voor te stellen. De studenten in een kring om de sprekers heen. Wat had ik daar als filosofieverslinder graag willen luisteren, nadenken, discussiëren. Ik krijg heimwee naar een verleden dat ik nooit heb gekend.

De tour laat ook de moderne kant van Athene zien. Zo minderen we vaart in Psiri. Dit is één van de

oudste wijken van de stad en lange tijd onveilig. Nu zit het stampvol creatief ontworpen barretjes en kleurige restaurants met een druk nachtleven. De wijk staat bekend om de graffiti die tot hoog op de betonnen muren zit. Het lijkt wel een openluchtmuseum. Athene barst van het creatieve talent.

Eilandgevoel

In de wijk Anafiotika lijken we zelf een bezienswaardigheid te zijn geworden. De mensen op de terrassen staren ons aan. Fietsers? In Athene? Het duurt

RECHTSONDER: DE TEMPEL VAN HEPHAISTOS IN DE OUDE AGORA

BOVEN: HET PARTHENON WAAKT SINDS 437 VOOR CHRISTUS OVER ATHENE

ONDER: WISSELING VAN DE WACHT BIJ HET PRESIDENTIËLE PALEIS

even voordat ze weer terugkeren naar hun tzatziki. “Voor de Grieken staat fietsen gelijk aan bungy-jumpen,” vertelde Monique mij eerder deze ochtend al. Toch ziet ze het steeds populairder worden. “De beweging Freeday organiseert elke vrijdagavond een fietstocht door Athene, via verschillende routes. Ze willen dat er fietspaden komen en ik denk dat dit uiteindelijk ook gebeurt.”

Anafiotika is tegen de Akropolisberg aangebouwd. Aangezien omhoog fietsen over zo'n 100 traptreden niet binnen onze menselijke vermogens ligt, parkeren we onze fietsen. Achter Iris aan beklimmen we de witgekalkte straatjes. We passeren restaurantjes met blauw geschilderde stoeltjes en muren begroeid met bougainville. Net als in Pláka voelt Athene hier aan als een dorp, maar vreemd genoeg krijg ik ineens een eilandgevoel.

Socrates

Iris heeft een verklaring: “In 1832 renoveerde ko-

ning Otto zijn paleis. Hiervoor haalde hij de beste bouwvakkers van het Cycladische eiland Anafi naar Athene. Op dat moment mocht volgens de regels niemand rond de Akropolis bouwen, maar het was ook verboden er iets af te breken. Elke nacht bouwden deze bouwvakkers een klein huis in Anafiotika, naar de Cycladische architectuur. Overdag hielden ze doodleuk vol dat de bewuste woning er al heel lang stond.”

We naderen het einde van de tour. Als ik het allemaal had moeten lopen, waren mijn voeten allang toe geweest aan een massage. Op de fiets trap ik moeiteloos door over het zandpad langs de oude Agora, ooit het centrum van de Atheense democratie, marktterrein en domein van tempels. Hier liet Socrates mensen over het leven nadenken. Het voelt alsof hij elk moment kan verschijnen. In Griekenland is het allemaal begonnen: democratie, filosofie, Olympische Spelen, theater.

Ook fietsen met Baja Bikes in Athene?

Naast een Highlights Fietstour door Athene biedt het van origine Nederlandse bedrijf – actief in 35 steden - ook een culinaire fietstocht door de stad en kun je met een privé-gids op pad. Wil je even Athene uit, boek dan een fietsexcursie op het prachtige eiland Agkistri. Slechts 35 kilometer van de haven van Piraeus. Monique van Hulst organiseert ook fietsvakanties door Attiki, een gebied rondom de hoofdstad van Griekenland.

‘Net als eerder in Berlijn en Rome viel me hier tijdens het doen van de fietstour op hoe eenvoudig het is om zo'n miljoenenstad met de fiets te ontdekken,’ vertelt deelnemer Miriam Osinga uit Apeldoorn. ‘Uiteraard is dat voor een groot deel te danken aan de aanwezigheid van de Nederlandse gids. Zij kent de routes, de lokale regels en het verhaal van de stad Athene.’

Relatief laat startte Baja Bikes met activiteiten in Athene. Wereldsteden als Barcelona, Londen, Parijs, Shanghai en New York gingen de Griekse hoofdstad voor. ‘Athene past in de doelstelling om fietstour-activiteiten mogelijk te maken in steden die hun eigen verhaal moeiteloos laten vertellen,’ licht Eric Castien van Baja Bikes toe. ‘Athene is een gigantisch boek met open einde en past in de categorie Rome – Istanbul. Er is meer te vertellen en te laten zien dan in 3 uur kan en dat maakt het werk van de gids bij voorbaat al leuk.’

Kijk voor meer informatie op www.bajabikes.eu.

Natuurtocht

Kromgegroeide olijfbomen langs het zandpad, geur van pijnbomen, bloeiende klaprozen. De stadstour lijkt soms even een natuurtocht. De wind speelt door mijn haar terwijl de zon mijn huid verwarmt.

Na 3 uur zijn we terug op de plek waar we van start gingen. Op fietssnelheid is dat genoeg om veel van Athene te zien. Wat een ontspannen, praktische en fijne manier om een stad te verkennen. Het moet een kwestie van tijd zijn voordat Athene overstag gaat. Die fietspaden komen er.